

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) den 19 mars 2018 – Raúl Vítor Soares de Sousa mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-196/18)

(2018/C 190/14)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i det nationella målet

Sökande: Raúl Vítor Soares de Sousa

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tolkningsfråga

Utgör unionsrätten, i synnerhet artikel 110 FEUF, hinder för att en skattebestämmelse som artikel 2.1 a och b i lagen om IUC, ålägger en högre skatt för fordon av samma märke, modell, bränsleform och ålder på grund av att de först har varit registrerade i en annan medlemsstat?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta domstolen (Sverige) den 20 mars 2018 – CeDe Group AB / KAN Sp. z o.o. i konkurs

(Mål C-198/18)

(2018/C 190/15)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: CeDe Group AB

Svarande: KAN Sp. z o.o. i konkurs

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 4 i förordning nr 1346/2000⁽¹⁾ tolkas så att den omfattar en talan som vid en svensk domstol väcks av konkursförvaltaren för ett polskt bolag – som är föremål för ett insolvensförfarande i Polen – mot ett svenskt bolag för betalning av levererade varor enligt ett avtal som bolagen ingått före konkursen?
- 2) Om svaret på fråga 1 är jakande; får det någon betydelse om konkursförvaltaren under domstolsprocessen överlåter den omtvistade fordran till ett bolag som inträder i processen i stället för konkursboet?
- 3) Om svaret på fråga 2 är jakande; får det någon betydelse om bolaget som har inträtt i processen därefter försätts i konkurs?
- 4) Om svaren i domstolsprocessen i den situation som avses i fråga 1 gör gällande att konkursförvaltarens betalningsanspråk ska kvittas mot en motfordran som härrör från samma avtal som anspråket, omfattas då denna kvittningssituation av artikel 4.2 d?

- 5) Ska förhållandet mellan artikel 4.2 d och artikel 6.1 i förordning nr 1346/2000 tolkas så att artikel 6.1 är tillämplig enbart om det saknas möjligheter till kvittning i inledningsstatens lag eller kan artikel 6.1 tillämpas även i andra fall, t.ex. när det finns endast en viss skillnad i möjligheten till kvittning enligt de aktuella rättsordningarna eller när det inte alls finns några skillnader men kvittning likväl nekas i inledningsstaten?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden (EGT 2000, L 160, s. 1)

Talan väckt den 23 mars 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike

(Mål C-209/18)

(2018/C 190/16)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Braun und H. Tserepa-Lacombe)

Svarande: Republiken Österrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 14.1, 15.1, 15.2 b och c, 15.3 och 25 i tjänstedirektivet ⁽¹⁾ samt artiklarna 49 och 56 FEUF, genom att upprätthålla krav på sätet för advokatbyråer inom området för patenträtt, enligt 29a § punkt 7, jämförd med 2 § punkt 1 c PatAnwG, och teknikföretag, enligt 25 § punkt 1 ZTG, på juridisk form och kapitalinnehav för teknikföretag, enligt 26 § punkt 1 och 28 § punkt 1 ZTG, advokatbyråer inom området för patenträtt, enligt 29a § punkterna 1, 2 och 11 PatAnwG, och veterinärföretag, enligt 15a § punkt 1 TÄG, samt begränsningar för verksamheter på flera olika områden, enligt 21 § punkt 1 ZTG, och advokatbyråer inom området för patenträtt, enligt 29a § punkt 6 PatAnwG, och
- förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för talan gör sökanden gällande följande:

Österrikisk rätt innehåller fortfarande krav på sätet för yrkesmässiga företag för civilingenjörer och advokater inom området för patenträtt som strider mot artikel 14.1 b i tjänstedirektivet. Föreskrifterna utgör direkt diskriminering på grund av företagets stadgeenliga säte och indirekt diskriminering på grund av delägarnas nationalitet.

Kraven på juridisk form och kapitalinnehav för företag för civilingenjörer, patentombud och veterinärer hindrar såväl österrikiska tjänsteleverantörer som företag för nya tjänsteleverantörer från andra medlemsstater, eftersom de begränsar deras möjligheter att ha en biverksamhet i Österrike, såvida de inte anpassar sin organisationsstruktur till dessa föreskrifter.